

Kacijanar.

Ubežal je iz temne ječe
Kacijanar vojskovej.
Le spomine slave, sreče
V srci nosi zdaj s seboj.

Nékdaj upal môči svoji,
Vojski upal je preveč,
Mesto Sisek vzel je v boji:
Vojno strl mu turški meč.

Meču v nôčni je tihoti
Vitez pač ubežal živ,
A ubežal ni sramôti,
Da poraza sam je kriv.

Kliče mu iz grôba rajnik,
Kliče mu ves živi svet:
«Domovine si izdajnik,
Bodi vekomaj proklet!»

Ni mu zvest najnižji sluga,
V dom vrniti se ne smé,
Jednega ima le druga,
Zvesto jedno še srcé.

Grajska vrata mu ponôči
Zrinjski, drug njegov, odpré.
Morda skrivna soba môči —
Srdu kralja ga otmè.

Svetu skrit sedi ob luči
V misli težke zatopljen;
Ko bedí, nemir ga muči,
Na ležišči muči sen.

Grad potihne. Pôkoj spanca
Trudno mu zaprè okó,
V snú obsije duh pregnanca,
Tiho dé mu na uhó:

«Varno ni ti bilo mesto,
Vendar, mož ubežni, znáj:
To srcé najmanj je zvesto,
Kteremu zaupaš zdaj.

Slava tvoja je zamrla,
Drugu bode smrt v korist,
Kazen te ne bode strla,
Strla bode te zavist.»

* * *

Prejme pismo cesar v Beči,
Pismo nosi črn pečat:
«Tvoj vodnik ne vzdihá v ječi,
K meni je pribežal v grad.

Izdajalec in ubéžnik
Kacijanar je umrl.
Pri obedu lákom strežnik
Meč mu v prsi je zadrł.

Mrtev je vodnik oblastni,
Mrtev tvoj sovrag in moj.
To poroča, Velečastni,
Zrinjski, vdani sluga tvoj.»

Anton Medved.

Vaški pohajač.

(Povest. — Spisal Podgoričan.)

(Dalje.)

Gosposka se je kar nenadoma začela zanimati za Trznarjevo oporoko. Nekega dné povabi vse dediče in priče v sodišče k novi zapuščinski obravnavi, ker je bil vložen ugovor proti oporoki. Izprva so vsi osupnili; ko so pa spoznali povzročnika, bili so razkačeni, zlasti Ambrož se je srdil, da mu brat napravlja zmešnjave in nepotrebne stroške. Materi se je smilil; vedela je, da je ves upor prazen. Sestra ga je pomilo-

vala, moža sta pa nevoljno mrmrala, kaj se vtika v to, česar mu ni treba. Zabavljala sta gosposki, očitajoč ji, da jo lahko vsakdo vodi za nos.

Napovedanega dné se odpravijo zarana v sodišče, nevoljni, ker morajo iti po nepotrebnem potu in puščati delo. Zlasti materi je bila ta pot težka, ker bode morala izpovedati, da je njen sin bolan na umu, kar je tako nerada pravila ljudem. Molcé je šla s hčerjo, solze